

С. В. Ярославцева-Терлецька

Макогон Ігор Іванович

МАКОГОН Ігор Іванович (16. 07. 1936, Київ) – живописець, скульптор і графік. Син [І. Макогона](#). Золота медаль Міжнародної художньої виставки (м. Сан-Ремо, Італія, 1998). Член НСХУ (1974). Закінчив Київський художній інститут (1960; викладачі С. Григор'єв, В. Костецький, Г. Меліхов). Працював у Києві: викладачем училища ужиткового мистецтва (1961–62), художником школи ім. Т. Шевченка (1962–66); художником комбінату монументально-декоративного мистецтва (1966–79), творчо-виробничого об'єднання «Художник» (1979–96). Учасник міських, всеукраїнських, всесоюзних, міжнародних мистецьких виставок від 1962. Персональні виставки – у Флоренції (Італія, 1994, 1996), Києві (1997). Основні галузі – живопис, скульптура, монументальне мистецтво, графіка. У творчості дотримується реалістичного фігуративного напрямку. Автор багатофігурних картин, пейзажів, портретів, мозаїчних панно, декоративних рельєфів, медалей. Творчій манері М. властиві твердий виразний малюнок, гармонія змісту і форми. Деякі роботи зберігаються в НХМ, Національному музеї історії України (обидва – Київ).

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис – «Мати» (1951), «Старий гуцул» (1958), «Вишивальниці» (1960), «Листопадове сонце», «Рідна пісня (Т. Шевченко слухає кобзаря)» (обидва – 1962), «Бабуся та онука» (1964), «Веслярі на Матвіївській затоці» (1966), «Стояла я і слухала весну (Леся Українка)» (1971), «Циганка у червоному» (1975), «Погожий день осені» (1978), «Поради тренерів» (1979), «Натюрморт із гарбузом» (1981), «Художник П. Глоба» (1982), «П. Кошарна» (1985), «На етюдах» (1986), «Старість» (1988), «Учасник ліквідації аварії на ЧАЕС пожежник В. Йовенко», «Автопортрет» (обидва – 1989), «Трагедія Мардзаботто» (1990), «Дитинство О. Марзеєва» (1991), «Київ золотий» (1993), «М. Річчері», «Вечір у Лаврі» (обидва – 1994), «Діти» (2002), «Сан-Марко» (2007); рельєф «Київ – місто-герой» (1970); мозаїчні панно – «Розвиток авіації» (1970), «Мистецтво і спорт» (1972, с. Королівка Новомоск. р-ну Дніпроп. обл.), «Пісня-птах» (1975, с. Глібів Гусятин. р-ну Терноп. обл.), «Спорт» (1976); медалі – «І. Макогон» (1999), «Благовіщення» (2002), «Ф. Кричевський» (2004); мемор. дошка І. Макогону (2007, Київ); пам'ятник «Деточкін – страховий агент» (2007, Донецьк); скульптур. портрет «Людмила» (2010).

Рекомендована література

1. Художники Києва. К., 2000. Вип. 1;
2. Вишневська К. Родина Макогонів – епоха в українському мистецтві // Панорама. 2001. № 5;
3. Художники України. К., 2001. Вип. 2, 2005. Вип. 3, 2006. Вип. 4, 2008. Вип. 5;
4. Художники Києва. Із древа життя укр. образотвор. мистецтва: Живопис. Графіка. Скульптура. К., 2009;
5. Ігор Макогон: Альбом. К., 2012.

Бібліографічний опис:

Макогон Ігор Іванович / С. В. Ярославцева-Терлецька// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60813>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).